

til og behandlede samme Dag i 5. Udvalg. Dr. *Nansen* foreslog her at stille Organisationen til Hjælp for russiske Flygtninge til Disposition ogsaa for dette Arbejde. Fra Forbundets Side maatte der ydes et Tilskud til Administrationsomkostningerne, medens de øvrige Midler til Arbejdets Gennemførelse maatte skaffes tilveje af de forskellige Regeringer og private Organisationer.

Allerede Dagen efter vedtog Forsamlingen Dr. *Nansens* Forslag med enkelte Forbehold, jfr. nedenfor Sp. 5567, hvorefter Raadet vedtog at bevilge et Beløb af 100 000 Guldfrancs til Afholdelse af de nødvendige administrative Udgifter.

I et senere Plenarmøde meddelte Lord *Balfour*, at den engelske Regering var villig til at yde et Beløb paa 50 000 Pund til Hjælp til Flygtningene, saafremt andre Regeringer tilsammen vilde yde et tilsvarende Beløb. Dette Tilbud henstilledes det, at de forskellige Delegationer skulde gøre deres respektive Regeringer bekendt med og anmode dem om at bidrage til Tilvejebringelsen af det nødvendige Beløb. Den danske Delegation blev af Regeringen bemyndiget til paa Danmarks Vegne at give Tilsagn om et Beløb paa 1000 Pund.

Hjemsendelsen af Krigsfanger fra Rusland.

Overkommissæren vedrørende dette Spørgsmaal, Dr. *Nansen* havde afgivet en Beretning til Forsamlingen. Det fremgik heraf, at Arbejdet nu var tilendebragt; der var i alt blevet hjemsendt 427 386 Krigsfanger, tilhørende 26 forskellige Nationer.

IX. 6. Udvalg.

Af de i dette Udvalg, der beskæftigede sig med de politiske og administrative Spørgsmaal, behandlede Sager kan nævnes:

Mindretalsspørgsmaalet.

Dette Spørgsmaal gav Anledning til lange og bevægede Debatter i 6. Udvalg. Diskussionen drejede sig om en Række Forslag til Beslutninger, der var blevet frem-

sat af den sydafrikanske Delegerede Professor *Gilbert Murray*, og som sluttelig i noget ændret Form vedtoges saavel af Udvalget som af Forsamlingen, jfr. nedenfor Sp. 5569.

Professor *Murray* fremhævede, at dette Spørgsmaal var af saavel politisk som af human og moralsk Art og i høj Grad angik de mellemeuropæiske Staters Stabilitet. Forbundets Rolle maatte være at virke for en god Forstaaelse mellem Mindretal og Flertal, hvorfor man samtidig med at anerkende Mindretalenes fundamentale Ret til Beskyttelse mod Forfølgelse ogsaa maatte fremhæve de Pligter, som Mindretallene har over for de Stater, de udgør en Del af. En af de af Forsamlingen vedtagne Beslutninger paalægger Sekretariatet at være Raadet behjælpelig med at fremskaffe Oplysninger om dette sidste Spørgsmaal.

Naar Forbundet har modtaget en Mindretalsklage, har man hidtil behandlet den paa følgende Maade: Sekretariatet tilstiller den interesserede Magt den fremsatte Klage, og der gives da denne en vis Frist til at fremkomme med Bemærkninger til denne. Klagen og eventuelle Bemærkninger hertil gennemgaa derefter af Raadets Formand tilligemed to af de andre Raadsmedlemmer. Disse afgiver Beretning til Raadet, og dette beslutter da, hvilke Skridt der skal tages. Forsamlingen anerkendte den benyttede Fremgangsmaade og fremhævede det ønskelige i, at man saavidt muligt søgte at faa forligt Stridigheder ved officøse Forhandlinger mellem Parterne. Skulde der imidlertid mellem et Raadsmedlem, der antog sig en Mindretalsklage, og den betræffende Stat opstaa en Strid med Hensyn til et retsligt eller faktisk Spørgsmaal vedrørende Bestemmelserne i en Mindretalstraktat, henstillede Forsamlingen, at Striden henvistes til den faste Domstol for mellemfolkelige Retspleje, dog saaledes at de øvrige i Pagten foreskrevne Bestemmelser om Stridigheders Bilæggelse altid skulde kunne komme til Anvendelse.

Med Hensyn til de Stater, der ikke er bundne ved Mindretalstraktater, vedtog